

LAGRÅDET

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2026-06-15

Närvarande: F.d. justitieråden Martin Borgeke och Mahmut Baran samt justitierådet Marie Jönsson

Förändringar i förfarandet för kupongskatt

Enligt en lagrådsremiss den 4 juni 2026 har regeringen (Finansdepartementet) beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i kupongskattelagen (1970:624).

Förslaget har inför Lagrådet föredragits av departementssekreteraren Charlotta Wesslau.

Förslaget föranleder följande yttrande.

I lagrådsremissen föreslås att aktiebolag som är s.k. kupongbolag ska få möjlighet att lämna uppgifter om kupongskatt elektroniskt till Skatteverket.

Det föreslås också att Skatteverket ska ges nya föreläggandemöjligheter. Den som är eller kan antas vara skyldig att

lämna uppgifter om kupongskatt ska kunna föreläggas att lämna uppgift för kontroll av hans eller hennes uppgiftsskyldighet.

Skatteverket ska även få förelägga någon att lämna uppgift för kontroll av att någon annan än den som föreläggs har fullgjort sin uppgiftsskyldighet (s.k. tredjemansföreläggande).

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2027.

Lagrådet kan konstatera att kupongskattelagen nu är mer än femtio år gammal och dessutom under åren som gått sedan den infördes har varit föremål för en stor mängd ändringar. En mera genomgripande översyn av lagen framstår som angelägen. En sådan kommer också att ske i samband med att det s.k. källskattedirektivet (rådets direktiv [EU] 2025/50 av den 10 december 2024 om snabbare och säkrare skattelättnad för överskjutande källskatt) implementeras i svensk rätt. Det ska ske senast den 31 december 2028 och nya bestämmelser som grundas på direktivet ska tillämpas från år 2030.

Eftersom en ny reglering kommer att införas någorlunda i närtid har regeringens ambition att modernisera de paragrafer som ändringsförslagen omfattar varit begränsad. Lagrådet har förståelse för detta och har därför låtit en del sådant passera som annars hade kunnat bli föremål för förslag till språkliga eller redaktionella förändringar.

Med detta sagt går Lagrådet över till granskningen av de framlagda lagförslagen.

15 §

Enligt paragrafens första stycke ska aktiebolag senast fyra månader efter utdelningstillfället, dock senast den 15 januari påföljande år, lämna uppgifter till Skatteverket om den utdelning som varje

utdelningsberättigad har fått. Det sammanlagda beloppet av den utdelning för vilken kupongskatt har innehållits ska anges särskilt.

Med utdelningsberättigad avses, enligt 2 §, den som är berättigad att lyfta utdelning för egen del vid utdelningstillfället. I 4 § anges vilka utdelningsberättigade som är skattskyldiga till kupongskatt. Enligt den paragrafen föreligger skattskyldighet för utdelningsberättigad bl.a. om denne är en fysisk person som är begränsat skattskyldig eller en utländsk juridisk person.

Tanken är inte att ett aktiebolags uppgiftsskyldighet enligt nu aktuell paragraf ska omfatta varje utdelningsmottagare som faller under definitionen utdelningsberättigad i 2 § utan endast sådana mottagare som är skattskyldiga enligt lagen. Lagrådet förordar därför att uttrycket utdelningsberättigad i paragrafens första stycke ersätts med ordet skattskyldig.

23 c §

Paragrafen reglerar möjligheterna att förena ett föreläggande enligt 23–23 b §§ med vite. Så ska få ske om det finns anledning att anta att föreläggandet annars inte följs.

Enligt andra stycket ska ett föreläggande dock inte få förenas med vite om det finns anledning att anta att den som ska föreläggas har begått en gärning som är straffbelagd, och föreläggandet avser utredning av en fråga som har samband med den misstänkta gärningen. I styckets andra mening sägs att om den som ska föreläggas är en juridisk person så gäller det även ställföreträdare för den juridiska personen.

Lagrådet har ingen invändning mot det som förslaget innebär men anser att den andra meningen är felkonstruerad språkligt sett.

Visserligen finns motsvarande skrivning på annat håll, se 44 kap. 3 §

andra stycket skatteförfarandelagen (2011:1244). Men det finns inte anledning att fortsätta att använda den formuleringen.

Lagrådet föreslår att paragrafens andra stycke skrivs så här:

Ett föreläggande får inte förenas med vite om det finns anledning att anta att den som ska föreläggas har begått en gärning som är straffbelagd, och föreläggandet avser utredning av en fråga som har samband med gärningen. Förbudet mot att förena ett föreläggande med vite gäller också om den som ska föreläggas är en juridisk person och det finns anledning att anta att en ställföreträdare för den juridiska personen har begått gärningen.

Med denna formulering undviker man dessutom att tala om ”den misstänkta gärningen”. Det är ju den som man antar har begått gärningen som är misstänkt, inte gärningen.